

Ιεουργία της Ευχαριστίας “Όσοι πιστοί”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ύστερα από την απόλυση των Κατηχουμένων - των εμβρύων που κυοφορούνται μέσα στην κοινότητα των πιστών - όσοι παραμένουν είναι αυτοί που μπορούν να μετάσχουν στο ποτήριο της ζωής, γιατί μετέχουν στην Αλήθεια.

Ο ιερέας ξετυλίγει, πάνω στο θυσιαστήριο, το αντιμήνσιο. Είναι το ύφασμα που εικονίζει στη μέση την ταφή του Κυρίου και στις γωνίες τους τέσσερις ευαγγελιστές. Ραμμένα, κάπου στην άκρη, άγια λείψανα, θυμίζει τους καιρούς των διωγμών, “όταν η εκκλησία δεν είχε ακόμη μόνιμα οικήματα και το θυσιαστήριο δεν ήταν δυνατό να μεταφέρεται μαζί της. Χρησιμοποιείται και τώρα σαν μαρτυρία τού ότι ούτε και σήμερα η Εκκλησία του Χριστού δεν περιορίζεται αποκλειστικά στο τάδε οικοδόμημα, τον τάδε τόπο, αλλά, σαν πλοίο, φέρεται από τα κύματα αυτού του κόσμου, χωρίς να ρίχνει την άγκυρά της πουθενά. Η άγκυρά της είναι ριγμένη στον ουρανό” (Νικολάι Γκογκόλ).

Η “Λειτουργία των πιστών”, όπως επεκράτησε να λέγεται το μέρος της Θείας Λειτουργίας που επιτελείται η θεία ευχαριστία, αρχίζει. Οι πιστοί είναι μέσα στον κόσμο, χωρίς να είναι “εκ του κόσμου”. Μια άλλη γεύση ζωής, μια άλλη εμπειρία τελεσιουργείται μπροστά στους πιστούς. “Άγνωστη στους αμήτους, ακατανόητη σ’ όσους δεν “φρονούν τα άνω” αλλά τα “επί της γης”. Ο προϊστάμενος της λειτουργικής σύναξης, μαζί με τα τέκνα του Πατρός που συλλειτουργούν το μυστήριο, δέεται μπροστά στην αγία Τράπεζα “υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων”.

Η ώρα είναι ώρα κρίσεως, γιατί “ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίαις και ηδοναίς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν ή λειτουργείν” μπροστά στο Βασιλέα της δόξης. Η δυνατότητα να προσεγγίζουμε και να λειτουργούμε δίνεται με τη μετάνοια “ως ο άσωτος υιός”. Η εσωτερική συντριβή της καρδιάς εξωτερικεύεται με τον ψαλμό μετανοίας, που λέει καθώς θυμιάζει την αγία τράπεζα, την πρόθεση, τις εικόνες και το λαό, και με την εκζήτηση συγγνώμης από το Θεό και τους αδελφούς του.

Όλοι οι πιστοί την ώρα εκείνη, με τη μετάνοιά τους, ετοιμάζουν “την οδόν του Κυρίου”. “Δια της μετανοίας μπαίνουμε στη Θεία Λειτουργία. Κοινωνούμε τη Ζωή, ζούμε την Ανάσταση. Η θεία Λειτουργία είναι η έξοδος από την αμαρτία και η είσοδος στη Βασιλεία” (Ιερομ. Γρηγόριος).

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com